

SLAKKENLIEFDE

(der Schneckenprofessor)

Blijspel in vier bedrijven

door

WALTER G. PFAUS

vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **SLAKKENLIEFDE - DER SCHNECKENPROFESSOR** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **WALTER G. PFAUS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de letter-grootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Ludo van der Sangen - vergeetachtige en verstrooide professor, door z'n echtgenote liefdevol Ludovicus genoemd, heeft z'n leven gewijd aan 't bestuderen van slakken, maar wordt door z'n huisgenoten, zeer ten onrechte, niet helemaal serieus genomen

Mia - z'n echtgenote, die niet alleen als 'n kloek over hem, maar ook over hun drie dochters waakt

Daphne - hun oudste dochter, die op 't punt staat 'n man te trouwen, waar ze allang niets meer om geeft

Karin - de tweede dochter en het zorgenkind van ma, omdat ze te vaak van man wisselt

Audry - de jongste dochter en van meet af aan verliefd op de vrijer van Daphne

Paul - Daphne's toekomstige man, die echter veel en veel meer om Audry geeft

Erik Vegers - Karin's laatste geliefde, wiens opduiken bij de familie van der Sangen voor ongekende verwickelingen zorgt

Maarten Zegers - uitgever van bestsellers, die bij de professor op visite komt, ter bespreking van 't contract voor z'n boek en dan halsoverkop smoorverliefd wordt op Daphne

Freddy - huiskapper van de dames van der Sangen, die er niet bevreesd voor hoeven te zijn, dat hij hen te na komt

DECOR:

Het stuk speelt in een naar hedendaagse begrippen ingerichte woonkamer, die voor alle bedrijven hetzelfde is. De toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant links 'n deur, die naar het slaapvertrek van de ouders voert en naar het laboratorium van de professor. In de korte kant rechts 'n deur, die toegang geeft tot de keuken, alsmede de kamers van de drie dochters en de badkamer. In de brede achterwand een open doorgang, c.q. portaal of gang, die op de voordeur uitkomt, die niet te zien hoeft te zijn. Indien men 'n raam wil aanbrengen kan dat, maar dat is dan niet functioneel. De inrichting van de kamer kan naar eigen goeddunken, maar onderdeel ervan moeten per se zijn: een driezitsbank met twee bijpassende fauteuils, met in 't midden 'n klein tafeltje. Naast de bank 'n telefoontafeltje, waarop 'n telefoon. Aan de andere kant van de bank 'n krantenbakje met wat tijdschriften. Verder dient ergens 'n kleine spiegel te hangen, niet direct in 't blikveld, moet ergens 'n korfje staan om wat post in te dumpen, alsmede 'n setje tinnen of porseleinen sierkruiken, of een ander voorwerp, dat men kan gebruiken om er iemand mee te bedreigen. En natuurlijk dient men ook te kunnen beschikken over een huiskamertafel en enkele stoelen.

EERSTE BEDRIJF

Mia: *(op van links, in modieuze ochtendjas, naar deur rechts, rukt ze open, roept)* Kinderen, waar blijven jullie toch? Freddy komt zo! *(deur dicht)* Elke morgen hetzelfde, zijn gewoon niet uit hun nest te branden.

Audry: *(achter bühne)* Hé, de badkamer is niet van jou alleen hoor! *(woedend op van rechts, in een tot op de enkels reikend modieus nachthemd)* Karin speelt met d'r leven, dat zweer ik je!

Mia: *(ogen ten hemel)* Ook goeiemorgen! Wat is dan nu alweer aan de hand?

Audry: Dat vraag je nog? Ze heeft weer eens de deur van de badkamer voor m'n neus dichtgeknald!

Mia: Ze wil daar nu eenmaal alleen zijn, dat weet je toch.

Audry: En waarom hebben we dan twee wasbakken, een ligbad en 'n douche?

Mia: Hou eindelijk je gemak, ja! Ze wil in bad haar privacy, dus laat haar met rust!

Audry: *(gaat op de bank zitten, neemt 'n tijdschrift uit de bak, waarin ze duidelijk zonder interesse bladert)* Vraag me alleen af waarom? In d'r blote ko...

Mia: Audry!

Audry: In d'r blootje ziet ze d'r precies zo uit als ik ook.

Mia: *(afleidend)* Vraag me verdorie af waar Freddy blijft. Had er allang moeten zijn!

Audry: Durf te wedden, dat hij weer eens 'n keer de man voor 't leven heeft getroffen.

Mia: *(verwijtend)* Audry, alsjeblijft!

Audry: *(trekt 'n gezicht, enkele bladen achter elkaar omslaand)* Weer een en al gezelligheid vanmorgen. *(Daphne inmiddels op van rechts, in zwarte onderjurk)*

Daphne: Morge... *(kijkt verwonderd)* Nog geen Freddy?

Mia: Weet ook niet waar hij blijft.

Audry: Zeg Daphne, wil jij je in die opmaak de haren door Freddy laten doen?

Daphne: Waarom niet? Die is immers immuun tegen vrouwelijke charmes. Mag je hoogstens van verwachten, dat hij zegt: *(gemaakt)* Daphne, wat zonde dat je geen man bent.

Mia: Als jullie maar weten, dat we ons Freddy in ere moeten houden, zo'n kapper krijgen we nooit meer! *(zich dan tot Daphne richtend, bezorgd)* En kind, hoe voel je je nu?

Daphne: Hoe zou ik me moeten voelen? Gewoon, als altijd.

Mia: Maar liefje, je trouwt morgen!

Daphne: *(onverschillig)* Nou en? Zou ik daarom moeten uitflippen?

Audry: Gossie ma, heb je dan nóg niet in de gaten, dat ze in feite helemaal niet trouwen wil? Althans zeker niet met Paul.

Mia: Maar Audry toch!

Daphne: Als jij 't nog een keer waagt met Paul te flikflooiën, vertel ik 'm zonder bedenken, dat je 'n kunstgebit hebt.

Audry: Mag je gerust! Vertel 't hem maar! Ik weet dat ik mooie tanden heb, temeer nog, omdat ik 't vaak genoeg van de mensen hoor.

Daphne: *(spottend)* Ga weg! Je laat ze dus bij gelegenheid ook nog zo links en rechts rondcirculeren?

Audry: Oh, wat zijn we leuk, en wat hebben we gelachen!

Mia: *(dreigend tot beiden)* Is 't nu gedaan, ja!?

Daphne: Moet je tegen haar zeggen, 't openbaar kunstgebit! Laat ze liever met d'r vingers van Paul afblijven!

Audry: En jij zou er beter aan doen, niet te trouwen met 'n man waar je niets om geeft, alleen omdat je 'm mij niet gunt.

Daphne: Je moet 'n beetje geduld hebben en afwachten totdat ik me weer laat scheiden, dan mag je 'm gerust hebben.

Audry: Ben niet zo kapot van andermans afdankertjes.

Daphne: Maagd is hij nu anders ook al niet meer.

Audry: Geloof ik best. Zul jij wel voor gezorgd hebben.

Mia: *(beslist)* Maar nu is 't afgelopen! Dat gedonder de hele tijd! Paul is de geliefde van Daphne en morgen trouwen ze. Einde verhaal!

Audry: *(laatdunkend)* Zal me anders 't huwelijk wel worden. Slaan zich nu al de koppen in als ze elkaar maar zien. *(inmiddels Ludo op van links, draagt een komische bonte pyjama, het bovenstuk hangt half uit de broek, hij is sterk kortzichtig, draagt echter geen bril)*

Ludo: *(op Daphne toe)* Liefje, is er al koffie?

Daphne: *(neemt 'm bij 'n arm, schuift 'm naar Mia toe)* Hier is je liefje.

Ludo: Liefje, is er al koffie?

Mia: Waarom zet je 's morgens toch nooit je bril op?

Ludo: Omdat ik dan nog niet gewassen ben. En bovendien zijn de vrouwen op dat tijdstip immers toch nog niet om aan te zien. *(protestreactie bij de dames)*

Audry: Nee, dan jij! Als iemand 'n opknapbeurt nodig heeft, is 't meneer de professor toch zelf.

Ludo: Is de badkamer dan vrij?

Mia: Nee.

Ludo: Zie je. Kan ik dan m'n kop koffie hebben?

Daphne: Toe nou pa. Zonder bril mors je immers de helft.

Ludo: En met bril beslaan me de glazen steeds. Maar hoe is 't, kan ik nu 'n kop koffie hebben of niet?

Mia: *(rechts af gaand)* Ja ja, ik zal de koffie wel gaan halen. *(Ludo tast zich 'n weg naar de bank en laat zich precies op de plek vallen waar Audry zit, die zich nog maar net op 't nippertje kan redden)*

Audry: *(gemelijk)* Zo kan 't wel weer, pa! Eerst zet je kinderen op de wereld en dan probeer je ze te vermorzelen.

Ludo: *(liefdevol haar haren strelend)* Och nee, m'n kleintje, was ik haast bovenop je gaan zitten. Hoe kan ik dat ooit weer goed maken?

Audry: Door naar de badkamer te gaan en Karin eruit te gooien.

Ludo: Owee, die krabt me de ogen uit m'n hoofd en dan zie ik helemáál niets meer.

Audry: Maar jij bent onze pa en derhalve de baas in huis! Dus breng Karin eindelijk aan d'r verstand, dat ze...

Ludo: *(onderbrekend)* Moment! Zeg dat nog eens!

Audry: *(verwonderd)* Jij bent onze pa!

Ludo: Weet ik. Maar dat andere wil ik nog eens horen.

Audry: Jij bent de baas in huis.

Ludo: *(stralend, voldaan, zuchtend)* Nu weet ik dat eindelijk ook!

Audry: *(verwonderd)* Maar dat was toch altijd al zo! Jij bent immers de enige man in huis!

Ludo: *(trots)* Weet ik. En dat is, bekeken vanuit anatomisch standpunt, gelukkig ook niet te overzien. Maar dat van dat "de baas in huis" vroeg ik voor alle zekerheid even, omdat ik daarvan tot nu toe nog nooit iets gemerkt heb.

Daphne: *(kop met schotel op tafel zettend)* Och kom pa, nu overdrijf je toch wel. We vertellen je immers altijd heel precies welke besluiten we genomen hebben.

Mia: *(imiddels op van rechts met kan koffie, dit laatste gehoord hebbend)* Precies. Maar de verstrooide professor pleegt immers altijd alles te vergeten.

Ludo: Zie je wel, natuurlijk ben "ik" 't weer schuld! *(tot Mia)* Wel Freddy, wat zeg jij nou van zoiets?

Audry: *(geduldig)* Freddy is er nog niet pa.

Ludo: *(verwonderd)* Hoezo niet? Is er anders toch altijd al, als ik opsta.

Daphne: Dan ben je vandaag kennelijk te vroeg uit de veren.

Ludo: Onzin. Ik ben elke morgen op dezelfde tijd boven water.

Mia: *(heeft koffie geschonken)* Mag Joost weten waar die druilloor uithangt! En dat uitgerekend daags voor de trouwerij!

Ludo: Hoezo? Trouwt er dan iemand?

Mia: *(vertwijfeld)* O heer in de hemel, dat zal toch niet waar zijn! Nu heeft ie 't alweer vergeten! Hoe vaak hebben we je al niet verteld, dat Daphne trouwt! *(met nadruk)* Ze trouwt morgen, man! Morgen!

Ludo: *(Audry omarmend)* O ja kind, je trouwt morgen?

Audry: *(lachend)* Zet je bril op pa! Ik ben niet Daphne!

Ludo: *(kijkt in de richting van Mia)* Daphne, liefje, is dat waar? Je gaat trouwen?

Daphne: *(gaat naast 'm zitten)* Maar paatje toch! Hoe speel je 't in godsnaam klaar, om 't telkens weer te vergeten?

Ludo: Eerlijk, ik wist er niets van! En eh, wie is de gelukkige?

Daphne: Paul natuurlijk! En die heb ik je ook al ik weet niet hoe vaak voorgesteld!

Ludo: Wat voor 'n Paul? Ik ken geen Paul. En ga me nu niet vertellen, dat je met 'n wildvreemde gaat trouwen!

Daphne: *(droog)* Zo vreemd is ie echt niet meer voor me.

Audry: En voor mij ook niet.

Daphne: *(slaat over Ludo's rug heen naar Audry, die nog steeds aan de andere kant naast Ludo zit)* Dan trouw jij toch met 'm, achterlijk Jetje!

Audry: *(slaat terug)* Je laat 'm immers niet gaan!

Daphne: Hij is 'n vrij man en kan doen en laten wat ie wil. Maar ik heb 'm tot nu toe nog nooit horen vertellen, dat hij met jou zou willen trouwen. Met andere woorden: als ik nog eenmaal zie, dat je Paul staat te zoenen...

Ludo: *(kijkt Daphne aan)* Is dat waar Audry? Heb jij echt de toekomstige bruidegom van Daphne gekust?

Audry: Hoe moet ik nou weten wie 't was? Ik doe bij 't kussen altijd m'n ogen dicht.

Ludo: *(kijkt nu naar Audry)* Jij hebt dus...

Daphne: *(slaat achter Ludo's rug woedend naar Audry, die nog net ontwijken kan)* Ik krab je de ogen uit je hoofd, hoef je ze bij 't kussen niet mee te sluiten!

Mia: *(Daphne's arm vasthoudend)* Hou alsjeblieft op met dat geruzie! *(Audry benut die gelegenheid en raakt Daphne aan d'r schouder, dat 't kletst)*

Daphne: *(rukt zich van Mia los en bewerkt Audry)* Daar zul je voor boeten, jij rotkreng! *(Audry gilt en weert de slagen af; Ludo knikt met 't air van: dat zullen we wel even regelen, laat zich helemaal achterover zakken en klemt de meiden tussen zijn rug en de bankleuning in, Daphne, zich bevrijdend, schreeuwend)* Auwa! Je klemt m'n hoofd in!

Audry: *(zich ook loswringend)* Wat voor 'n hoofd? Jij hebt toch alleen maar 'n verlengde nek! *(inmiddels Karin op van rechts, in badjas)*

Karin: Wat is dat hier voor 'n herrie op de vroege morgen? *(Audry ziet haar kans en rent naar deur rechts, Karin, haar de weg versperrend)* Waar moet je naar toe?

Audry: Naar de badkamer. *(Daphne eigent zich de kop koffie toe)*

Karin: Ik ben nog niet klaar.

Audry: *(probeert langs haar te komen)* Zal me worst wezen. *(er wordt aangebeeld)*

Mia: Eindelijk! Dat zal Freddy zijn. *(af via midden)*

Karin: Wat? Die is er nog niet? *(doordat Karin is afgeleid, krijgt Audry de kans langs haar te glippen, rent via rechts af, knalt de deur dicht, Karin er direct achteraan, maar ook meteen weer terug, woedend)* Ik vermoord dat loeder nog eens 'n keer! Pa, zeg dat ze de deur openmaakt! Ze heeft zich weer in de badkamer opgesloten!

Mia: *(weer terug met wat post)* Kom kom Karin, dat doe je zelf immers ook altijd.

Karin: *(opgewonden)* Nou en? Moet men toch zeker ook wel, als men zich in dit huis op z'n gemak wil wassen! Pa, zeg haar, dat ze er meteen uitkomt!

Ludo: Ik zal me heus wel wachten.

Mia: *(heeft de post vlug doorgenomen)* Van de post krijg je tegenwoordig ook niets anders meer dan reclame. *(gooit de hele handel in 'n papiermandje)* Dat ze zich die ook maar houden.

Ludo: *(wilde inmiddels z'n koffie nemen)* Hé zeg, waar is m'n koffie?

Daphne: Die heb ik genomen. Audry's agressieve gedoe is me op de maag geslagen.

Ludo: *(in 't algemeen)* Zou me dan misschien iemand 'n nieuwe kop kunnen geven? Of moet ik er soms zelf voor zorgen?

Mia: *(nieuw kopje uit de kast halend)* Moest er nog bijkomen. Als jij zonder bril in de kast gaat graaien, kunnen we morgen nieuw porselein gaan kopen. *(is bezig te schenken, loopt aansluitend kort heen en weer)* Zou je je toch afvragen waar die Freddy blijft!

Karin: *(gaat naast Ludo op de bank zitten)* Ach, die zal wel zo komen.

Mia: *(tot Daphne)* En dat één dag voor de mooiste dag van je leven!

Daphne: *(cynisch, tussen twee slokken koffie door)* De mooiste dag van m'n leven? Nou, geef mijn portie dan maar aan Fikkie.

Karin: *(giechelend)* Het spannendste zullen jullie toch al wel achter de rug hebben, nietwaar?

Mia: *(verontwaardigd)* Het is mij 'n raadsel, hoe jullie met zo'n ernstige aangelegenheid de draak durven te steken. Ik loop me de grootste zorgen te maken en jullie drijven de spot ermee.

Daphne: Ik begrijp niet, waarom jij je zorgen zou moeten maken, ma. 't Is toch uiteindelijk "mijn" huwelijk!

Mia: Zeker kind, zeker. Maar van mij, als je moeder, wordt toch op z'n minst 'n zekere vorm van eh, van bijsturing verwacht, zal ik maar zeggen.

Daphne: *(spottend)* Bijsturing? Van hier tot aan 't stadhuis? Hoeft echt niet. Eerstens is 't heel dicht bij en tweedens gaan we met 'n taxi.

Karin: (*quasi ernstig*) Maar ma zit misschien te denken aan wijze moederlijke instructies met betrekking tot de eerste huwelijksnacht. (*ze heeft inmiddels melk en suiker aan de ingeschonken kop koffie toe gevoegd en drinkt ervan*)

Mia: (*tot Karin*) Jij hebt hier al helemaal niets mee te maken. Probeer jij je eerst zelf maar eens van 'n echtgenoot te voorzien.

Karin: Ben ik al druk mee bezig geweest en heb er ook al 'n stuk of wat gevonden. Maar ik had altijd de pech, dat hun vrouwen er binnen de kortste keren achter kwamen.

Mia: (*onthutst*) Maar kind... daar heb ik echt geen woorden voor!

Karin: Ik ook niet. Je mag je werkelijk afvragen waar ze zich mee bemoeien.

Mia: (*hulpzoekend tot Ludo*) Heb je dat gehoord? Zeg jij toch ook eens wat!

Ludo: (*niet al te ernstig*) Maar Karin toch! Heb je dan echt geen schaamtegevoel? In mijn tijd waren de meisjes tenminste nog in staat om te blozen.

Karin: (*vrolijk*) Lieve hemel pa, wat heb je ze dan in godsnaam verteld?

Ludo: (*grijnzend*) Nou ja, wat je ze in die tijd zoal vertelde. Ik kan me nog goed herin...

Mia: (*fel onderbrekend*) Riskeer 't je niet, je kinderen over je toenmalige zwijnerijen in te lichten! Ze hoeven niet per se te weten hoe jij de beest hebt uitgehangen.

Karin: (*hem vrolijk met 'n vinger dreigend*) Maar paatje toch! Wat moet ik dan nu van je horen? (*Ludo kijkt gniffelend in de verte*)

Mia: Je bent bepaald geen lichtend voorbeeld voor je dochters! Wie weet, wat uit jou geworden zou zijn, als ik me niet over je ontfermd had! In elk geval geen professor!

Daphne: (*hem over 'n wang strelend*) Arme papa. Heeft men jou ook al de vleugels gekortwiekt, voordat je echt aan vliegen toe was?

Ludo: (*grijnzend*) Weet je, als men 'n vogel kortwiekt, leert hij des te sneller lopen.

Daphne: (*tot Ludo*) Maar je hebt toch zeker niet...?

Mia: O nee, heeft ie de kans niet voor gekregen! Ik ben heus wel wakker gebleven!

Ludo: (*grijnzend tot Daphne*) Behalve als ze sliep natuurlijk. (*wil koffie nemen*) Hé, waar is m'n koffie dan nu alweer gebleven?

Karin: Heb ik. Of beter gezegd, (*houdt kopje ondersteboven*) had ik. Was dringend nodig.

Ludo: En denk je soms, dat ik 'm niet nodig heb? (*er wordt aangebeld*)

Mia: Gegarandeerd Freddy, (*midden af*) kan niet anders!

Daphne: (*haar kopje voor Ludo neerzettend, koffie schenkend, melk en*

suiker toevoegend) Werd ook de hoogste tijd, want vandaag moet Freddy me 'n heel nieuw kapsel maken.

Karin: Hoezo vandaag? Je trouwt toch pas morgen.

Daphne: Nou en? Men kan nooit weten. Stel, dat uitgerekend vandaag 'n echte sprookjesprins m'n pad zou kruisen! Dat schijnt al eens eerder voorgekomen te zijn.

Karin: *(vrolijk)* Gossie zeg, zou de mop van 't jaar zijn, als jij 't op het stadhuis liet afweten, hihhi.

Ludo: Hoezo? Wie moet er dan naar 't stadhuis?

Daphne: *(z'n vraag negerend, voor zich heen)* Zou best wel eens kunnen, dat ik m'n pols verstuikt heb, als ik m'n handtekening moet zetten... *(Mia inmiddels via midden op met Freddy)*

Freddy: *(stralend over z'n hele gezicht)* Oh engeltjes, ik moet nu eerst even gaan zitten! Ik ben helemaal de kluts kwijt!

Ludo: Ha Freddy, dan weet ik al wat er gebeurd is. Je bent weer eens de enige echte grote liefde tegen 't lijf gelopen.

Freddy: Professortje, hoe hebt u 't zo kunnen raden? *(gaat bij 'm zitten, in 'n fauteuil, neemt het kopje en drinkt)* Ha, dat doet goed... Jullie hebben er geen idee van, wat ik voor 'n hemelse ontmoeting heb gehad! Verrukkelijk!

Ludo: *(droog)* Ik durf te wedden, dat je 't ons zo meteen wel zult vertellen.

Freddy: Voor 't verkeerslicht bij de voetgangersoversteekplaats heb ik 'n beeld van 'n man ontmoet, 'n politieagent. Een droom van 'n man zeg ik je!

Karin: *(schamper)* Och nee, bestaan er ook al goed uitziende klabakken?

Ludo: Karin! Moet je soms 'n draai om je oren hebben? Klabakken! Zoiets zegt een netjes opgevoede jongedame niet!

Karin: Best mogelijk. Maar "ik" zei 't toch.

Ludo: *(tot Daphne)* Jouw dochter!

Daphne: *(ogen ten hemel)* Pa, dat is niet mijn dochter, ik ben zelf je dochter!

Ludo: *(met uitgestoken wijsvinger naar Freddy)* Jouw dochter? *(hem met toegeknepen bijziende oogjes aankijkend)* Jezusmina vrouw, jij bent ook afgetakeld zeg!

Freddy: *(in hilarische verbazing)* Alstublieft professortje, ik ben 't toch, Freddy!

Mia: *(achter de bank, Ludo stiekem van opzij met 'n vuist op de ribbenkast slaand, tussen haar tanden)* Over dat afgetakeld hebben we 't straks nog, vriendje! *(dan, overdreven aardig)* Wel, Ludovicus, zou je niet liever nog 'n poosje op bed gaan liggen?

Freddy: (*geërgerd*) Mag ik m'n verhaaltje nu eindelijk eens verder vertellen?

Ludo: Maar zeker jongen, vertel dan toch!

Freddy: Ik sta dus voor 't verkeerslicht bij die voetgangersoversteekplaats, naast dat beeld van 'n politieagent, en ik kon 't gewoon niet na laten om 'm aan te spreken. Ik vroeg: meneer de commissaris, kan ik bij oranje over de straat gaan? Zegt hij: nee, schattebout, pas bij olijfgroen.

Ludo: Meen je dat? Heeft hij werkelijk schattebout gezegd?

Freddy: (*stralend*) Jahaaa!

Ludo: Geweldig zeg! (*wil z'n kopje pakken, met stemverheffing*) Ja maar, om de verdomme zeg, waar is m'n koffie dan nu alweer?

Freddy: Jeetje professor. U gaat toch zeker niet meteen door 't lint vanwege zo'n onnozel kopje koffie! Ik had 't echt nodig!

Ludo: (*met volume*) En dacht je ik niet soms?

Freddy: (*reikt 'm z'n kopje*) Hier, hebt u 't weer terug.

Ludo: (*met volume*) Nu hoeft 't ook niet meer. Kan maar beter naar m'n slakken gaan. Die drinken niet aan een stuk m'n koffie op.

Daphne: A propos slakken: zeg eens pa, mis je soms niet een van je slakken?

Ludo: Zeker. Dikke Bets. Loop ik al drie weken naar te zoeken.

Daphne: Kan best kloppen, want op dit moment is ze in m'n slaapkamer.

Ludo: (*verwonderd*) En wat moet die in jouw slaapkamer?

Daphne: Weet ik veel. Denk dat ze me gewoon wilde komen bezoeken.

Ludo: Stuur d'r onmiddellijk naar huis! Die heeft op jouw kamer niets verloren!

Daphne: (*lachend*) Zal de boodschap doorgeven.

Audry: (*op van rechts*) Wie zat hier zo tekeer te gaan? Schrok me 'n ongeluk!

Ludo: Jouw zussen drinken voortdurend m'n koffie op en tot overmaat van ramp doet Freddy ook nog mee!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto